

[Poul Dam.]

sammen, bl. a. at man derved kan opnå en klarere udvikling af partier eller partiliggende dannelser i Grønland, hvad jeg personlig vil anse for at være heldigt. Men det, der har givet udslaget — og jeg forventer ikke, at alle skal være enige med mig i det — er, at landsrådets flertal er gået ind for lovforslaget. Det må man tillægge en ganske betydelig vægt, selv om der altså er mange argumenter, der går i den anden retning.

For øvrigt mener jeg ikke, at man med denne vedtagelse har truffet en afgørelse for tid og evighed. Jeg mener, dette er et spørgsmål, som måtte kunne tages op igen, fordi der virkelig er megen grund til at være bekymret for, hvordan det går med yderdistrikternes repræsentation, hvis man gennemfører den foreslåede ændring.

Lars Emil Johansen (Grønl.):

Lad mig først konstatere, at hr. Rosing tilsyneladende har skiftet standpunkt med hensyn til folketingsvalgloven i Grønland, idet jeg erindrer, at hr. Rosing ved tidligere lejligheder har udtalt, at han heller ikke var for et forslag, der indebærer, at Grønland bliver til én valgkreds fremover.

Jeg har lyst til at bemærke, når hr. Rosing siger, at det er første gang, en grønlandsk folketingsmand går imod et flertal i landsrådet, så er det historisk set ikke rigtigt. I en langt vigtigere sag end denne folketingsvalglov har der været interessemodsatninger mellem den daværende folketingsmand hr. Knud Hertling og et enstemmig landsråd, nemlig hvad angår den skattelov, der nu træder i kraft 1. januar. Jeg synes, det er et langt vigtigere tilfælde, hvor der altså har været interessemodsatninger. Vi må jo erkende, at vi repræsenterer ikke et enigt folk. Vi repræsenterer et lille folk med forskellige synspunkter og forskelligt syn på sagen ud fra forskellige bevæggrunde. Det er altså ikke rigtigt at sige, at det er første gang, en grønlandsk folketingsmand går imod et flertal i landsrådet. Det er sket i en langt vigtigere sag som skattepolitikken, hvor der også var interessemodsatninger internt grønlandsk med den daværende Grønlandsminister og de grønlandske kommunalbestyrelser på den ene side og Grønlands landsråd på den anden side. Dengang

valgte tinget her at lave et kompromis, der hverken tjente det ene eller det andet.

Med hensyn til at mit ændringsforslag skulle være i modstrid med mine øvrige politiske bestræbelser for større kompetence til landsrådet vil jeg kun bemærke, at jeg foretrækker at handle ud fra de faktiske kendsgerninger, og de faktiske kendsgerninger er, at det er tinget her, der lovgiver. Selvfølgelig er det et ønske fra min side, at det fremover bliver landsrådet, der lovgiver, men vi er nødt til at vurdere tingene ud fra den faktiske situation, og den faktiske situation er, at det er tinget, der lovgiver.

Jeg må til slut sige, at når landsrådets beslutninger er af en sådan art, at de efter min vurdering strider imod de interesser, som jeg i kraft af mit folketingsmedlemskab repræsenterer i nordgrønlandske og østgrønlandske fangerdistrikter, så er det min pligt som folketingsmand og som grønlandsk politiker at gå imod sådanne beslutninger. Der er ikke her tale om, at man tilsidesætter Grønlands landsråd som helhed. Jeg tilsidesætter Grønlands landsråd — hvis man kan kalde det tilsidesættelse — i dette enkelte tilfælde, fordi jeg mener, at landsrådet ikke har tjent de interesser, som min valgkreds specielt har. Skal der være mening i grønlandsk repræsentation i folketinget, skal der være mulighed for, at de grønlandske folketingsmedlemmer tager selvstændig politisk stilling til de spørgsmål, der forelægges her. Jeg repræsenterer en grønlandsk befolkningsdel, og derfor har jeg ret til at fremsætte dette ændringsforslag.

Jeg vil fortsat anbefale de medlemmer, der forstår denne situation, at stemme for ændringsforslaget.

Fuglsang (DKP):

Jeg motiverede på kommunisternes vegne ved første behandling, hvorfor vi ville stemme mod den ændring af valgloven for Grønland, som her er foreslået. Det skyldes Grønlands særlige forhold, dets spredte bebyggelse, vanskeligheden ved som følge af denne spredte bebyggelse at få alle synspunkter repræsenteret. Vi vil fastholde dette standpunkt. Det, at et bestemt flertal i det grønlandske landsråd, har en anden mening, er ikke tilstrækkeligt til, at vi ændrer vores standpunkt. Det vil formentlig